

[Socialministeren]

Jeg agter derfor fortsat at følge udviklingen på området og herunder vurdere, om resultatet af Socialforskningsinstituttets undersøgelser og erfaringerne fra kommunerne skulle give anledning til ændringer i de gældende regler.

Spm. nr. S 218

Til *ministeren for økonomisk samordning* (16/11 87) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke beregninger ligger til grund for ministerens udtalelser om, at der kun går 6 øre på hver krone til offentlig administration?«

Begrundelse

Ministeren udtalte i tv den 15. november 1987 efter Centrum-Demokraternes landsmøde, at der gik 6 øre af hver krone til offentlig administration.

Ministeren bedes oplyse, hvordan dette beregnes, og hvilke beløb ministeren lægger til grund for den udtalelse.

Svar (18/11 87):

Ministeren for økonomisk samordning (Erhard Jakobsen):

I forlængelse af min udtalelse i tv den 15. november 1987 kan jeg oplyse, at anvendelsen af en offentlig udgiftskrone fordeler sig som følger:

Pengeoverførsler til borgerne	38 øre
Anlæg	6 øre
Serviceydelser	48 øre
Overførsel til udlandet	2 øre
Administration	6 øre

Denne opgørelse er baseret på budgettal for stat og kommuner i 1987 fra Finansministeriets OBS-databank, som også er benyttet som daggrundlag for Budgetredøgørelse 1987.

Der er i opgørelsen anvendt den i Budgetredøgørelse 1987 benyttede klassificering af administrative udgifter, jf. f.eks. bilagstabel 2.2 på siderne 268-271. Under serviceydelser er medtaget institutioner såsom hospitaler, skoler, politi og biblioteker. De nødvendige administrative opgaver på de enkelte serviceinstitutioner er medregnet som serviceydelser, idet betjeningen af borgerne ligesom i en privat virksomhed for-

udsætter løsning af visse administrative opgaver. Under administration medtages således kommunernes og statens centrale administrative udgifter, som selvsagt også er nødvendige til den rigtige forvaltning af skatteborgernes penge, men hvis arbejde ikke på samme måde som serviceydelserne direkte kommer den enkelte borger til gode.

Beløbsmæssigt svarer de 6 øre pr. krone til ca. 23,9 mia. kr. (FFL 1988-prisniveau). Heraf anvender staten lidt over en tredjedel (8,7 mia. kr.), mens de resterende administrationsudgifter afholdes i kommunerne.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om erhvervsdrivende fonde m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 3-9 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 79:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed m.v. (Overførsel af beføjelser til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Anke).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af patentloven, lov om mønstre, varemærkeloven og lov om fællesmærker.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af lov om valutaforhold m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Industri- og Handelsstyrelsen).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Husholdningsråd og lov om Forbrugerklagenævnet.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af skibsregistreringsloven m.fl. love. (Overførsel af beføjelser til Søfartsstyrelsen).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

9) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om Industriministeriets Erhvervsankenævn.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Disse lovforslag er en justering af gældende lovgivning under hensyn til en omorganisering af arbejdet omfattende Industriministeriets departement og samtlige institutioner.

Vi mener, det er enhver regerings ret og pligt at lægge arbejdet så hensigtsmæssigt til rette som muligt, at finde en rimelig balance imellem det administrativt hensigtsmæssige og hensynet til borgernes retssikkerhed, og vi mener også, at det skal gøres på en sådan måde, at ministeransvaret ikke forflygtiges.

Det, der er sket her, er, at man erstatter 19 eksisterende institutioner med 8 styrelser, og vi mener, at som helhed er det gjort talentfuldt og rigtigt. Vi mener videre, at der kan være enkeltheder, vi kan se på i udvalget, at vi i udvalget må gå i detaljer og overveje enkeltheder i det hele, men stort set må vi sige, at vi kan støtte det.

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne her ved førstebehandlingen på De Konservatives vegne takke industriministeren for disse forslag, og jeg vil rose det resultat, der foreligger her, og som fuldt er på højde med de forventninger, vi havde i forbindelse med den industripolitiske redegørelse, som vi fik i 1986.

Vi synes, det er et flot projekt, ministeren præsenterer for Folketinget, og et glimrende eksempel på, hvad der kan komme ud af de intentioner, som ligger i regeringens moderniseringsprogram.

Jeg tror, at de fleste kender eksempler på virksomheder, der såvel produktionsmæssigt som afsætningsmæssigt igennem nogle år har haft en rivende udvikling, der har betydet, at man slet ikke har haft tid til at tænke på, om den organisation, man havde, før udviklingen satte ind, nu også er i stand til at leve op til de ændrede vilkår. Man har ofte ønsket ét og krævet noget andet uden egentlig at tænke over, hvorvidt det høje aktivitetsniveau med en lang række nye opgaver og funktioner burde have medført ændringer på det organisatoriske niveau.

På samme måde udvikler tingene sig i et ministerium, og selvfølgelig er vor ekspansive erhvervsudvikling herhjemme ikke gået ubemærket hen over vort industriministerium. Den omstrukturering, vi her bliver præsenteret for, vil efter vor bedste opfattelse placere såvel ministeriet som de otte sammenhængende styrelser helt i front og betyde, at vi her får en organisation, som i en årrække vil være i stand til at leve op til de krav, der i dag stilles til en moderne organisation.

Der sker en væsentlig styrkelse af det ledelsesmæssige aspekt inden for hele det område, som ministeren har ansvaret for, og vi tror også, at der opnås en endnu bedre sagsbehandling, og at strukturen vil betyde bedre og endnu mere attraktive arbejdsvilkår for de mange dygtige medarbejdere, som vi alle ved findes i dette ministerium.

Jeg skal ikke gå i detaljer med hensyn til lovgrundlaget for de otte styrelser. Vi finder, at navneændringerne er helt på sin plads og på udmærket måde vil være dækkende for brugerens fornemmelse af, hvor man i de aktuelle situationer skal henvende sig.

[Aagaard]

Som sagt, det er et flot projekt, som gennemført vil placere det danske industriministerium som et moderne og velorganiseret ministerium, og vi giver fra konservativ side tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Alle disse lovforslag er jo en følge af den reorganisering i Industriministeriet, som vi finder i det store og hele er hensigtsmæssig, og det vil sige, at som overordnet overskrift støtter vi disse lovforslag. Det betyder naturligvis ikke, at vi ikke under udvalgsbehandlingen vil undersøge, om der skulle være problemer nogle steder, og det betyder heller ikke, at vi ikke allerede nu mener at have fundet nogle problemer i de to af lovforslagene, men dem vil fru Birthe Hansen redegøre nærmere for.

Birthe Hansen (SF):

Når jeg bortser fra de mærkværdige udtryk, som man benytter i både lovforslag nr. L 83 og L 85, ord som implementering og rekurs, som kræver brug af ordbog, er indholdet i lovforslag nr. L 83 langt mere gennemskueligt end i L 85. For mig at se er der ingen tvivl om, at det, man ønsker at gøre, er lige så stille at tage redskab og økonomi fra en institution, som gennem årtier har varetaget forbrugernes og samfundets interesser, nemlig Statens Husholdningsråd, der har varetaget vores interesser i ernæringsmæssige, hygiejniske, økonomiske og tekniske forhold.

Husholdningsrådets eget forsøgslaboratorium fjernes ved en ændring af § 1, stk. 2, 1. punktum, hvorefter det er på den nyoprettede Forbrugerstyrelse, forsøgene åbenbart skal foregå.

Af bemærkningerne fremgår det godt nok, at der ikke herved er tilsigtet nogen realitetsændringer, men det, at det ikke er tilsigtet, er jo ikke nogen garanti for, at det ikke er udelukket, at der sker realitetsændringer. Egen arbejdsplan og budget samt udtalelser af principiel karakter inden for Statens Husholdningsråds arbejdsområde fjernes ved simpelt hen at slette 2. punktum i § 1, stk. 2.

I § 3, stk. 1, ændres også noget væsentligt, for hvor Husholdningsrådets sammensætning indtil nu har været baseret på en indstilling fra godt en halv snes organisationer, skal disse organisationer i fremtiden bare komme med en

udtalelse – en klar forringelse efter min mening, og der er bestemt ikke, som der står i bemærkningerne, alene tale om tekniske justeringer.

§ 4 undergår en forandring, som heller ikke kan være i forbrugernes interesse, idet man fjerner både stk. 2 og 3, og i hvert fald stk. 3 indebar, at personalet ikke uden ministerens tiladelse måtte være interesseret i eller have tilknytning til nogen erhvervsvirksomhed eller erhvervsorganisation inden for husholdnings- eller levedsmiddelbranchen. I fremtiden vil der være frit slag for at ansætte personale, der har tilknytning til én eller begge af de nævnte brancher.

For mig at se har man i analyse- og strukturprojektet haft brug for en kranssekagefigur, i dette tilfælde Forbrugerstyrelsen, og ind under denne styrelse vil man så tvinge tre ulige størrelser, hvoraf de to, Forbrugerombudsmanden og Forbrugerklagenævnet, har særlig status. Derudover er deres arbejde af reparerende art, hvor Statens Husholdningsråds virksomhed først og fremmest er af forebyggende art.

Sammenlægningen skal angiveligt være en fordel for borgerne, idet de nu kun skal henvende sig ét sted. Var det ikke den samme grundelse, man brugte ved bistandslovens indførelse af det enstrengede system? Jeg har egentlig ikke fornemmet, at borgerne synes, at det enstrengede system er lykken, så det er nok heller ikke lykken at få Statens Husholdningsråd amputeret, for at det kan gå ind i et enstrengt system, der hedder Forbrugerstyrelsen. Hvem siger for øvrigt, at forbrugerne skal styres? Så den del af hele denne pakke af forslag vil vi meget gerne se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne sige industriministeren tak for den omfattende omstrukturering af Industriministeriets opgaver som er indeholdt i lovforslaget.

Hensigten er jo, som det fremgår, at det skal gøres lettere for forbrugerne at blive betjent af ministeriet. Jeg forstår, at de enkelte styrelser og departementer skal være forandringsberedte, ja, man tør knap tænke tanken til ende: De skal være selvstændige og kunne varetage personaleudvekslingen osv.

[Svend Heiselberg]

De 19 institutioner skal herefter reduceres til kun otte hver for sig fagligt sammenhængende styrelser. Vi må sige, at det må da være en effektivisering, en modernisering, i det mindste på det teoretiske plan, og vi håber også, det bliver det på det praktiske.

Men jeg har tænkt på, at nu er det vel ikke således, at der ikke fremover skal gøres brug af det politiske element, at man overlader alt til styrelsesgrupperne, for mig skræmmer eksemplerne fra bl.a. Planstyrelsen? Ministeren ved imidlertid, hvad det drejer sig om, så den frygt er der nok ingen begrundelse for.

Venstre vil som sagt takke ministeren for det omfattende arbejde. Jeg vil afstå fra at gennemgå de enkelte lovforslag, men til gengæld love et grundigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning)

Birthe Hansen (SF):

Undskyld, men jeg glemte at knytte to korte sætninger til lovforslag L 85, nemlig at til trods for at økonomien for så vidt er meget uigenemskuelig, håber jeg ikke, det er uigenemskueligt, at her må ligestillingsprincippet, når der skal vælges nævnsmedlemmer, tages i betragtning. Det håber jeg ministeren er opmærksom på.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis på Det Radikale Venstres vegne udtrykke anerkendelse af det arbejde, der er gjort i Industriministeriet.

Strukturprojektet er tilsyneladende et resultat af hele ministeriets og alle institutionernes medvirken, og det er meget positivt og også en afgørende forudsætning for, at projektets intentioner kan opfyldes.

Det er vigtigt at slå fast, at den egentlige substans i dette stadig befinder sig på intentionsstadiet, uanfægtet af, at vi her laver følgelovgivning. Omfattende ændringer i et ministeriums arbejdsgange og i ansvars- og opgavefordelingen mellem forskellige ministerier er en langsigtet proces, som det også flere gange erkendes i strukturrapporten. Derfor må strukturprojektet også ses som et led i den samlet moderniseringsbestræbelse i den offentlige sektor, og jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til projektet, som delvis må ses i denne sammenhæng.

Der er ingen tvivl om, at dette strukturprojekt vejer tungt som noget af det mest konkrete,

vi indtil videre har set af moderniseringsbestræbelser, og det er vel heller ikke nogen tilfældighed, at det netop skulle ske i det ministerium, som betjener erhvervslivet. I den forbindelse skal man ikke være blind for de symbolske signaler, der er udsendt med strukturændringerne. Det er en markering over for erhvervslivet af, at vi her indfører koncern- og målstyring, og så bliver vi effektive. Man skal ikke undervurdere, at denne markering kan have en værdi i sig selv, men man skal være opmærksom på, at disse symbolske budskaber om effektiv virksomhedsstruktur ikke overstiger den reelle substans i forandringerne.

Vil vi i realiteten få et mere effektivt og mindre bureaukratisk ministerium? Og vil ministeriets brugere, særlig virksomhederne, få en bedre service og betjening? Set både fra erhvervslivets og fra samfundets side er det jo det, det drejer sig om. Mange af de flotte begreber og forslag, som er indeholdt i rapporten, kunne godt se ud, som om de var hevet ud af moderne managementbøger, men hvordan passer de begreber i virkeligheden på de specielle opgaver, som ministeriet varetager, og den placering, ministeriet har i forhold til sine omgivelser? Det synes jeg nok vi savner noget om i rapporten. Det har muligvis heller ikke været hensigten med rapporten at analysere omgivelsernes, og det vil i første omgang sige brugernes behov, men det er da i hvert fald temmelig vigtigt.

Hvordan opfatter virksomhederne den service, som ministeriet og styrelserne yder, og hvilke fremtidige behov har erhvervslivet og samfundet for industriministerens arbejde og service? Det er spørgsmål af den art, som enhver moderne virksomhed stiller som udgangspunkt for sin produktion og planlægning.

Vi ved fra forskellige teknologistyrelsessager, at mange brugere af systemet, som det er i øjeblikket, finder fremgangsmåde og procedure meget bureaukratisk og ikke føler, at der tales samme sprog. Det er ikke, fordi jeg specielt vil kritisere Industriministeriet, for det tror jeg er almindeligt, men nu er vi altså ved noget nyt. Det er en kendsgerning, at her mødes mennesker med forskellig baggrund og forskellige forudsætninger, og det kan indimellem medføre, at kommunikationen bliver for dårlig og tingene går i stykker.

Som opsummering af det, jeg har sagt, kan jeg sige, at hvis strukturprojektets målsætning

[Larsen-Ledet]

skal slå igennem, vil det være en afgørende forudsætning, at der følger virkelig en positiv holdning i ministeriet med. Man skaber jo ikke bedre service ved at skrive om det i rapporter og flytte nogle kasser hist og her. Det er indstillingen til arbejdet og til den service, der skal ydes, der er afgørende, og det synes jeg er vigtigt at slå fast, for det gælder jo ikke bare for Industriministeriets område, men også i den øvrige offentlige sektor, som i dag er ved at modernisere.

Men som sagt skal der fra radikal side lyde en anerkendelse til både ledelse og medarbejdere i Industriministeriet for det engagerede arbejde, der foreløbig er gjort. Det er en lang og en sej proces med mange faldgruber og sidespor, men der har her i dag i hvert fald lydt et godt startskud.

Herefter vil jeg gå over til ganske kort at omtale de ændringer, der er foreslået i ankesystemet.

Vi synes, det er positivt, at rekurs fremover skal gå gennem Ankenævnet i stedet for gennem departementet; det sikrer en mere uvildig behandling af klagerne, og det frigør ressourcer i ministeriet.

Men der melder sig alligevel et principielt spørgsmål. Lovforslagene giver en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte retningslinier for, at styrelsernes afgørelser kan være endelige. Hvor er det retssikkerhedsmæssigt forsvarlige? Spørgsmålet er, om man kan acceptere denne indskrænkning i adgang til rekurs, og om det er forsvarligt, at ministeren selv kan afgøre, i hvilke sager man ikke kan klage over afgørelser. Det vil sige, at han egentlig skal definere, hvad der er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, og det føler vi i hvert fald at det er nødvendigt at diskutere under udvalgsbehandlingen, hvor konkrete eksempler må på bordet.

Emmert Andersen (CD):

Industriministeriets arbejdsnotat af 8. juli 1987 er udtryk for en moderne virksomhedsledelses bedste forsøg. Man taler her om bedre ressourceudnyttelse og større fleksibilitet.

Rapporten er udarbejdet af en styringsgruppe med en ligelig fordeling af medarbejdere og ledelse, og den er klart et udtryk for en bedre brugerservice. Det, der er sket, er, at pyramiden er fladet meget ud. Afgørelserne, ansvaret og kompetencen er flyttet ud på stedet til de men-

nesker, som har skoene på, og som har forstand på tingene.

Sidst vi så noget lignende var vel, da SAS gjorde det samme: ændrede signaler og flyttede afgørelserne ud, således at de kunne træffes på stedet her og nu. Vi så, hvilken succes det fik, og jeg synes, det er et godt eksempel på moderne virksomhedsledelse, vi ser her.

Det stiller nok større krav til personalet ude på stedet, men medfører sandsynligvis også en betydelig større arbejdsglæde.

Nu har vi reduceret de 19 institutioner til otte, og de lovforslag, vi behandler her, omfatter de seks af disse otte plus Erhvervsankenævnet.

Ved at overføre selskabslovgivningen, de erhvervsdrivende fonde, regnskabslovgivningen og den næringsretlige lovgivning får vi et meget slagkraftigt instrument i erhvervs- og selskabsstyrelsen. Det er også klart, at det nye Finanstilsyn betyder et godt og effektivt instrument til at tackle brancheglidningen, som vi snakker meget om i denne tid.

Industri- og Handelsstyrelsen vil betyde meget for virksomhedernes teknologiske udvikling og markedsføring, og det ser vi på med meget stor tilfredshed.

Søfartsstyrelsen er alene ved sammenlægningen af de seks styrelser et udtryk for rationalisering og er sundt, smukt og i overensstemmelse med arbejdsnotatets intentioner.

De otte lovforslag inklusive Erhvervsankenævnet vil efter CD's mening betyde en betydelig styrkelse af Industriministeriet såvel internt som eksternt, og der er al mulig grund til at ønske såvel brugere som personale og ministeren til lykke.

Pia Dahl (FP):

Det er da mægtigt, at industriministeren nu gør et forsøg på at organisere og tilrettelægge arbejdet inden for sit eget ministerium.

De foreliggende lovforslag bærer tydeligt præg af, at man omsider i det mindste har forsøgt sig med en erhvervsmands organisationsmodel til at rationalisere i en jungle af nævn, styrelser, tilsyn osv. osv.

I Fremskridtspartiet er vi altid velvilligt stemt over for moderniseringer, omstruktureringer og ikke mindst rationaliseringer, og det kan se udmærket ud til en begyndelse, at man lægger 19 institutioner om til otte forskellige styrelser. At den såkaldte modernisering så

[Pia Dahl]

først og fremmest går ud på at sørge for, at Industriministeriet får mindre at lave, er jo kun rart for industriministeren.

Umiddelbart ser det ud som en kolossal omrokering af alting, men ved nærmere eftersyn viser det sig, at det, man i virkeligheden har gjort, bare er at lægge forskellige direktorater, registre og tilsyn sammen og så kalde det noget andet. Dermed har man prøvet – og det kan vi da se som noget ganske fornuftigt – at lade kompetencen ligge i disse otte styrelser, således at forskellige beslutninger om ankesager og ankebestemmelser skal være administrativt endelige, hvorved ikke ret mange af dem kan nå at ende på industriministerens bord.

Det er indlysende, at man på den måde sparer en del dobbeltsagsbehandling, og det synes vi er virkelig godt.

Når det er sagt, vil jeg gerne lægge vægt på, at ingen af disse transaktioner dog på nogen måde vil være besparende, tværtimod. Alene Finanstilsynet står opført i ændringsforslag til finanslov 1988 med 13,9 mio. kr. Det synes vi da i Fremskridtspartiet er en flot sum penge, specielt når man tager vores mening om den slags tilsyn i betragtning, altså ser det som et forstyrrende kontrolelement i det private erhvervsliv, som vi da forhåbentlig stadig væk kan kalde banker, sparekasser og aktieselskaber. I Fremskridtspartiet ser vi det stadig væk som utidig indblanding i de nævnte selskabers arbejdsform.

Umiddelbart, da jeg læste forslagene, tænkte jeg: Nej, sikke organiseret de nu er blevet i Industriministeriet, så skal de sikkert også rationalisere en hel del områder bort. Men nej, der sker overhovedet ikke nogen reduktioner, så vidt jeg kan se. Der bliver brugt flere penge over hele linien.

Det eneste rigtig positive træk ved industriministerens forslag, som ligger på bordet her, er, at han dog omsider har fundet ud af og fået øje på, at Valutaankenævnet, som er en reminiscens fra efterkrigstiden og ikke har haft nogen sager i 20 år, nu foreslås nedlagt. Det kan vi da kun sige i Fremskridtspartiet er et rigtig sympatisk træk.

Men sammenfattende må vi fra Fremskridtspartiets side desværre sige, at vi på baggrund af vores indstilling til den slags styrelser, der skal bestemme alting for alle, klart må sige nej til alle forslagene på nær lovforslag nr. L 81 om æn-

dring af patentloven, som vi synes der er behov for, og som vi finder ganske rimelig.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti vil vi også gerne rette en tak til industriministeren for de fremsatte lovforslag om nødvendige reguleringer og justeringer og moderniseringsbestrebelse i industrien og den offentlige sektor. Vi ser det som noget positivt, at der kommer en modernisering og en justering langs ad vejen i henhold til den fremlagte industripolitiske redegørelse fra 1986, og så vidt jeg kan skønne, er de intentioner, der lå deri, efterhånden ved at være på plads med denne regulering.

Der er tale om en modernisering og en forenkling, og det må alt sammen blive en hjælp for industrien på de forskellige områder. Vi går derfor ind i en positiv behandling af lovforslagene i udvalget.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg ved ikke, om det er en tradition, men det undrer i hvert tilfælde mig, at de forskellige ordførere gør meget ud af at takke ministeren, fordi han har ladet disse forslag komme til behandling her i Folketinget. For mig at se er der ikke noget at takke for og slet ikke ministeren. Han får jo sin løn netop for at være med til at lave den slags ting. De eneste, der kunne siges tak til, er de embedsmænd, der har udarbejdet forslagene, idet de i hvert fald har haft det at bestille i den tid, der er gået.

For os at se sker der ikke nogen nævneværdige forandringer. Det hele går fra en institution til nogle styrelser, og det, der står tilbage, er, at skillingerne, der i dag bruges, bruges lige så godt, også når den ny ordning er trådt i kraft.

Vi har de samme kritiske bemærkninger som fru Birthe Hansen fra SF. Vi synes, det var gode ting, hun fremkom med, og vi kan fuldt ud tilslutte os dem.

Vi kan dog nævne én ting, der er lidt anderledes, og det er, at vi ingen adgang har til i udvalget at komme med vores bemærkninger, idet man på udemokratisk vis har frataget os retten til at deltage i den politiske beslutningsproces, der ligger i udvalget, men her sker der nok en positiv forandring på et tidspunkt.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de po-

[Industriministeren]

sitive bemærkninger. Jeg vil også sige tak til hr. Preben Møller Hansen for de kritiske bemærkninger, og jeg har ikke spor imod at følge normal takt og tone i så henseende, det vil være befordrende for samarbejdet.

Det er jo et stort og teknisk kompleks, vi har til behandling i dag, og jeg er glad for, at der er så bred en tilslutning fra de politiske partier til det. Det er rigtigt, som det er sagt, at det nok er det største enkelte moderniseringsarbejde inden for centraladministrationen.

Derfor er det også utrolig vigtigt, som hr. Svend Heiselberg var inde på, at man netop i et sådant projekt får skilt vandene, så der ligger nogle klare markeringer af: hvor foregår ikke bare den egentlige politiske diskussion, men også det politiske arbejde vedrørende de politiske spørgsmål, og hvor ligger de administrative spørgsmål til behandling? Her mener vi, at vi har fundet en god adskillelse ved at lade departementet, således at man i departementet i højere grad kan koncentrere sig om gennem frigørelsen fra det administrative arbejde, som i dag i betydelig grad ligger i departementet, at beskæftige sig med hele processen vedrørende opbakningen af ministeren i de politiske spørgsmål.

Det er klart, at det, vi laver her, er noget, som ikke stopper med strukturprojektet, som det er nu. Strukturprojektet giver nogle strukturer, nogle opbygninger, som er hensigtsmæssige ud fra den overordnede målsætning, men det er klart, at arbejdet på at være serviceorienteret over for erhvervslivet, være moderne, være omstillingsberedt helt klart er noget, som fortsætter og skal fortsætte i årene fremover. Og frem for – det vil jeg gerne medgive hr. Larsen-Ledet – de mange fine ord, som jeg håber vi kan leve op til, er ministeriet fuldt og helt indstillet på, at blive bedømt på resultaterne af vort arbejde. Det er også sådan, man bliver det i erhvervslivet, og der er heldigvis, kan jeg sige her i Folketinget, en meget bred opbakning i ministeriet og i hele området af, at det er en opgave, vi gerne vil leve op til. Derfor er det også glædeligt at kunne sige, at der har været en kolossal opbakning fra hele embedsværkets side af dette moderniseringsprojekt, og det er, som jeg tror alle er klar over, afgørende for, at det kan realiseres og give et frugtbart resultat.

Hr. Larsen-Ledet var inde på spørgsmålet om, hvorvidt der nu i oplægget her ligger, at en-

delig afgørelse kan træffes i styrelserne. Jeg mener, vi har fundet en god afgrænsning, men all right, det kan naturligvis altid diskuteres. Der er selvfølgelig den mulighed, at man kan gå domstolsvejen. Men jeg synes, det er meget uheldigt, hvis de enkelte administrative afgørelser går helt op på ministerniveauet; det vil sjældent være det rigtige sted at træffe en afgørelse.

Så skal jeg sige til fru Birthe Hansen, idet jeg naturligvis takker hr. Rahbæk Møller for den mere overordnede positive tilkendegivelse, at jeg tror ikke, fru Birthe Hansen rigtig har forstået intentionen bag forslaget vedrørende Forbrugerstyrelsen. Det er muligt, at det skyldes, at jeg ikke har udtrykt den helt klart, men jeg vil gerne sige, at der ligger et meget stærkt ønske om netop ved etableringen af Forbrugerstyrelsen at få skabt et mere effektivt apparat vedrørende disse spørgsmål, som vi i regeringen anser for væsentlige. Jeg kan henvise til Det Konservative Folkepartis ernæringspolitik, som den kom til udtryk her før vort landsråd; den var en meget klar markering af ønsket om en højere prioritering af dette område, og det er bestemt også et ønske fra min side. Vi har anset det for væsentligt, at de tre områder: Forbrugerombudsmandsinstitutionen, Forbrugerklagenævnet og Statens Husholdningsråd, får en effektiv sekretariatsfunktion, men i øvrigt piler man jo ikke ved institutionerne som sådanne.

Nu blev der talt om fjernelsen af Statens Husholdningsråds laboratorium. Formålet med det er en effektivisering, som kan lede til en bedre arbejdsdeling, idet der jo er visse ting, der skal gøres ude i byen, og andre ting, der skal gøres i disse laboratorier.

Jeg vil gerne love fru Birthe Hansen, at vi naturligvis ved sammensætningen af nævn og råd tager spørgsmålet om ligestilling meget alvorligt.

Sluttelig vil jeg sige til fru Pia Dahl, som var meget bekymret over Finanstilsynet, at der trods alt er det interessante her, at hele omkostningen ved det bæres af pengeinstitutterne. Det kunne fru Pia Dahl måske godt være bekymret over, men dér vil jeg gerne henvise til, at netop pengeinstitutterne har erklæret sig villige til at betale mere for at få et større, måske mere kontrollerende Finanstilsyn. Det har jeg måske ikke været alt for positiv over for, men jeg har

[Industriministeren]

gerne villet se en effektivisering af dette system. Det er altså ikke noget, som betales af det offentlige.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren – det er da muligt, jeg ikke kan få svaret her i dag, men så vil jeg bede om at få det i udvalget: På hvilke områder og hvordan har Statens Husholdningsråd arbejdet ineffektivt indtil dato? Ministeren siger jo, at effektiviteten skal øges ved denne sammenlægning.

Og så vil jeg godt spørge ministeren om en anden ting: Vil det ikke være svært at have en forbrugerombudsmand siddende, som skal påse, at urigtige, vildledende eller mangelfulde angivelser ikke finder sted, når man samtidig har Statens Husholdningsråd puttet ind under det samme område? Det vil sige, at man skal kontrollere sig selv eller en del af de tre ulige størrelser.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Til fru Birthe Hansen vil jeg sige: Den omstændighed, at jeg her fra talerstolen har sagt, at vi gerne vil øge effektiviteten inden for Statens Husholdningsråd, er ikke ensbetydende med, at jeg er vældig kritisk over for Statens Husholdningsråd. Vi har gerne villet skabe en struktur, som kunne give en mere effektiv, serviceorienteret sekretariatsfunktion. Det har jeg brugt en del tid på at diskutere med Statens Husholdningsråds formandskab, og vi er faktisk nået til en gensidig forståelse om det, vi gør på dette område.

Lad mig endelig sige om forbrugerombudsmandsinstitutionen: Forbrugerombudsmanden er fortsat i relation til den om ham givne lovgivning en selvstændig og aldeles uafhængig person og institution i relation til det arbejde, han gør. Det har ene og alene med sekretariatsfunktionen at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 11 og 12 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 18/11 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Erling Olsen (S):**

Disse tre forslag indeholder elementer, hvorom der ret hurtigt kan samles bred tilslutning. Man kan diskutere detaljerne, man kan diskutere graden af det, der nu skal gennemføres, men når det drejer sig om styrkelse af den interne revision i pengeinstitutterne, når det drejer sig om styrkelse af tilsynet med institutterne, når det drejer sig om forsikringsselskabernes mulighed for at placere deres midler mere aktivt, så er sigtet rigtigt, og så må vi se på resten i udvalget.

Det, jeg vil bruge min taletid til her at omtale, er et område, hvor vi i Socialdemokratiet vil være meget agtpågivende. Det drejer sig om sparekassernes overgang til at blive aktieselskaber. Det hænger sammen med, at for os er